De levende geschiedenis van het Exatenbosch

Door Marianne Driessen

Het is een prachtige nazomer ochtend. Drie gidsen nemen ons mee op excursie door het Exatenbosch in natuurgebied Beegderheide. Twee van hen komen kersvers van de IVN-gidsenpers maar dat zou je niet zeggen, gezien hun verbluffende kennis die ze met veel enthousiasme en didactisch talent weten over te brengen op onze ca. 20-koppige groep.

Ze nemen hun taak bloedserieus, houden ons goed in de gaten, zorgen dat de groep bijeen blijft en niet zelden word ik teruggefloten als ik weer eens achter ben gebleven voor weer een mooi plaatje van de nog bloeiende heide, glinsterende vennen in het glooiende landschap, diverse paddenstoelen en zwammen zoals heksenboter, parasolzwam, zwavelkop en ruitjes boleet. Het is een feest voor het oog.

Afwisselend vertellen Pim Timmermans, Marlies Schurink en ondersteunend gids Giel Bongers alles wat er te weten valt over de vorming van het ca. 141 ha grote gebied, de begroeiing, dieren die hier leven en hun sporen, alsmede de veranderingen die door de jaren heen in dit gebied hebben plaats gevonden.

De bosrijke omgeving met veel eikenbomen dankt haar naam aan het voormalige kasteel Exaten, vrij vertaald ‘woning onder de eiken’. De bestemming van het omstreeks 1400 gebouwde complex is in de loop der eeuwen telkens veranderd van adellijk buitenverblijf tot achtereenvolgens klooster, opvangcentrum voor NSB kinderen, politieschool en asielzoekerscentrum.

We lopen in een lus van ongeveer 4,5 kilometer waar we vanwege de uitgebreide uitleg bijna 3 uur over doen. Een paar keer wordt onze kennis getest aan de hand van een aantal meerkeuzevragen waarop een paar die-hards de antwoorden weten te geven en de rest er maar een beetje op los gokt.
Al is de informatie teveel om in één keer te bevatten, toch kunnen we na afloop genoeg toevoegen aan onze verzameling wetenswaardigheden.
Onze gidsen krijgen bij terugkomst een welverdiend applaus waarna we weer een mooie activiteit afsluiten.